

NAUKA KOŚCIOŁA O GRZECHU PIERWORODNYM

Zakończyliśmy cykl katechez poświęcony osobie Boga Ojca. Chcemy jednak nadal zgłębiać nauczanie naszego rodaka świętego Jana Pawła II, dlatego dzisiaj rozpoczynamy cykl katechez poświęcony osobie Jezusa Chrystusa”. Na samym początku chcemy w tym kontekście rozważyć jaka jest nauka Kościoła poświęcona grzechowi pierworodnemu. Papież Jan Paweł II wskazuje, że zapis z Księgi Rodzaju jest tutaj źródłem pierwszorzędym. Widzimy w nim, jak człowiek, „za poduszczeniem Złego [...] („gdy spożyjecie owoc z tego drzewa [...] tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło”, Rdz 3,5) nadużył swej wolności, przeciwstawiając się Bogu i pragnąc osiągnąć swój cel poza Nim”. I oto „otworzyły się oczy” obojgu (tj. mężczyźnie i niewieście) „i poznali, że są nady” (Rdz 3,7). A gdy Pan Bóg „zawołał na mężczyznę i zapytał go «gdzie jesteś?» On odpowiedział: «[...] przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się»” (Rdz 3,9-10). Ogromnie wiele mówiąca odpowiedź. Człowiek, który przedtem (w stanie pierwotnej sprawiedliwości) obcował w przyjaźni i w zaufaniu ze Stwórcą w całej prawdzie swojej duchowo-cielesnej istoty, stworzonej na obraz Boga, obecnie utracił podstawę owej przyjaźni i przymierza. Ojciec Święty wskazuje na bardzo istotną kwestię: „mówiliśmy już o tym, że Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu zawiera także prawdę o „inwazji” grzechu w dziejach ludzkości. Grzech stał się powszechnym udziałem człowieka, stał się jego dziedzictwem „od łona matki”. „W grzechu poczęła mnie matka” — zawoła Psalmista (Ps 51 [50],7). Szczególnym rzecznikiem tej prawdy stał się św. Paweł. W Liście do Rzymian, do którego już odwoływaliśmy się w poprzedniej katechezie, Apostoł pisze: „Wszyscy są pod panowaniem grzechu” (por. Rz 3,9). „I stąd każde usta muszą zamilknąć i cały świat musi się uznać winnym wobec Boga” (Rz 3,19). O grzechu pierworodnym naucza także już od wieków Kościół. Prawda ta, stała się przedmiotem wykładu na XVI Synodzie w Kartaginie (418 r.) i Synodzie w Orange w r. 529, głównie przeciw błędom Pelagiusza. Później zaś, w okresie Reformacji, została uroczystie sformułowana na Soborze Trydenckim w 1546 r. Sobór Trydencki wskazuje: „Nasi pierwsi rodzice w raju ziemskim (a więc w stanie pierwotnej sprawiedliwości i szczęśliwości) zgrzeszyli ciężko, przekraczając Boże przykazanie. Przez swój grzech pierwsi rodzice utracili łaskę uświęcającą, utracili więc świętość i sprawiedliwość, w której byli „postanowieni” od początku, ściągając na siebie gniew Boży. Następstwem tego grzechu stała się śmierć, której my doświadczamy.”

Warto zwrócić uwagę, że nauka Kościoła o grzechu pierworodnym może okazać się niezwykle cenna także dla współczesnego człowieka; odrzucając to, co na ten temat mówi wiara, nie potrafi on wytłumaczyć sobie tajemniczych i dręczących aspektów zła.

Na podstawie: *Katechezy Ojca Świętego Jana Pawła II Jan Paweł II. Jezus Chrystus*, Kraków
– Ząbki 1999.